

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **M. K.**, zast. ustanovenou opatrovnící Mgr. Sylvou Šiškeovou, advokátkou se sídlem Jakubské náměstí 4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2014, č. j. OAM-277/ZA-ZA04-ZA04-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 11. 2015, č. j. 32 Az 42/2014 – 54,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené opatrovníci žalobce Mgr. Sylvě Šiškeové, advokátce se sídlem Jakubské náměstí 4, Brno, **se nepřiznává** odměna za zastupování.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) směřuje proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikované ve výroku.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti ze dne 9. 2. 2016 požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů soudem. Nejvyšší správní soud stěžovateli na jím sdělenou doručovací adresu (Pobytové středisko, X, X) zaslal na vyplnění formulář „*Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce*“. Zásilka se vrátila soudu zpět jako nedoručená, podle sdělení pošty ze dne 1. 3. 2016 na uvedené adrese stěžovatel neměl poštovní schránku.

[3] Nejvyšší správní soud z elektronické databáze Ministerstva vnitra ověřil, že poslední záznam o pohybu stěžovatele je ze dne 26. 2. 2016, kdy má v evidenci vyznačen odchod z Pobytového střediska. K dotazu Nejvyššího správního soudu sdělilo Ministerstvo vnitra přípisem ze dne 29. 3. 2016, že stěžovatel má od 26. 2. 2016 evidovaný odchod z Pobytového střediska. Současné místo jeho pobytu není správnímu orgánu známo. Nejvyšší správní soud se dále s dotazem ohledně místa pobytu stěžovatele obrátil na Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, které přípisem ze dne 4. 4. 2016 uvedlo, že poslední známá adresa pobytu

stěžovatele byla Pobytové středisko, které dne 26. 2. 2016 opustil. Na základě takto zjištěných skutečností ustanovil Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 12. 4. 2016, č. j. 9 Azs 35/2016 - 36, stěžovateli opatrovníka z řad advokátů podle § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“), a to z důvodu jeho neznámého pobytu. Toto usnesení doručoval kasační soud i na adresu, na které se stěžovatel po určitou dobu dle elektronické databáze Ministerstva vnitra zdržoval. Zásilka se vrátila soudu zpět jako nedoručená s tím, že adresátovi nebylo možné písemnost vložit do schránky adresáta.

[4] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny všechny procesní podmínky stanovené pro meritorní projednání kasační stížnosti, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.

[5] Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. „*soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon*“.

[6] Podle ustanovení § 33 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), „*soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce)*“.

[7] K podmínkám postupu dle shora citovaných ustanovení se Nejvyšší správní soud již v minulosti opakovaně vyjadřoval. V rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 – 91, konstatoval, že „*vychází-li soud ve svém rozhodnutí mj. ze skutečnosti, že je účastník řízení neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální*.“ Dále se z rozsudku zdejšího soudu ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 – 58 (publikovaného pod č. 707/2005 Sb. NSS) podává, že „*[n]emožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (§ 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) je dána jen tam, kde (...) soud vyníjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení ve smyslu výše citovaného ustanovení zastavit*“.

[8] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud provedl dostupná šetření stran zjištění aktuálního pobytu stěžovatele, přičemž ještě bezprostředně před vydáním rozhodnutí bezvýsledně ověřil z databáze Ministerstva vnitra změny v záznamu aktuálního pobytu stěžovatele, je zřejmé, že bylo vyvinuto veškeré možné úsilí a využito všech dostupných možností, aby bylo zjištěno aktuální místo pobytu stěžovatele. Podmínky vyslovené judikaturou pro aplikaci shora uvedených ustanovení s. ř. s. a zákona o azylu tak lze považovat za splněné.

[9] Místo pobytu stěžovatele, jakožto žadatele o udělení mezinárodní ochrany, nelze zjistit, jsou proto splněny podmínky dané ustanovením § 33 písm. b) zákona o azylu pro zastavení řízení před soudem. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., zastavil.

[10] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

[11] Nejvyšší správní soud stěžovateli ustanovil opatrovníci z řad advokátů. Náklady řízení v tomto případě hradí stát (§ 140 odst. 2 o. s. ř., § 64 a § 120 s. ř. s.). Opatrovnice však ve věci neučinila žádný úkon právní služby, za který by jí dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění, náležela odměna, proto jí výrokem III. nebyla přiznána.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. května 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu